

[Rimstad.]

valgsarbejdet ofrer dette spørgsmål fornøden interesse, og kan i øvrigt give den højtærede finansministers lovforslag vor anbefaling.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående forslag til lov om ændringer i skifteloven.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1964-65 af landbrugsejendomme.

(Lovforslaget (nr. 14) findes i tillæg A. sp. 00, fremsættelsen i tidenden sp. 133).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: I Statistiske Efterretninger nr. 40 for 7. oktober indeværende år gives nogle interessante oplysninger om udviklingen i priserne for landbrugsejendomme. Jeg bemærker, at løsrøret i alle tilfælde er holdt udenfor.

Først er alle handler i 1962 med den slags ejendomme stillet i forhold til vurderingen i 1962. Det viser sig da, at ejendomme på over 12 tdr. hartkorn er steget med 106,3 pct., ejendomme med fra 1 til 12 tdr. hartkorn er steget med 49,3 pct., og ejendomme på indtil 1 td. hartkorn er steget med 18,8 pct. Det betyder naturligvis ikke, at den faktiske prisstigning har haft en sådan størrelse. Vurderingen i 1960 kan have været forkert; bl. a. viser de tal, jeg i det følgende vil nævne, at stigningen ikke har været mere udpræget for de store end for

de små ejendomme. Den slutning, man må komme til, bliver derfor, at de store landbrugsejendomme i 1960 har været vurderet alt for lavt — et forhold, jeg vil henstille til de rette myndigheder at søge rettet ved vurderingen i 1964.

Dernæst viser statistikken, at hvis man sætter de i 1955 konstaterede priser for landbrugsejendomme til 100, var indekstallet for de i 1962 konstaterede priser 169 for ejendomme med fra 1 til 12 tdr. hartkorn, altså en stigning på 69 pct. i løbet af 7 år eller i gennemsnit 10 pct. årlig. Hvis en ejendom i 1955 var erhvervet for 200.000 kr. med en udbetaling på 50.000 kr., ville denne egenkapital på 50.000 kr. altså i løbet af 7 år i gennemsnit være vokset, ikke til, men med 128.000 kr.

Disse tal danner naturligvis ikke den bedste baggrund for at eftergive landbruget den pligtige grundskyld til staten. Derimod rejser det spørgsmålet om, hvorvidt de forskellige støtteforanstaltninger, derunder også skatteeftergivelsen, ikke har været den direkte årsag til den prisstigning, der foranlediger, at unge landmænd, altså køberne, kommer til at sidde med en så enorm rentebyrde, at de vil få meget vanskeligt ved at opnå rentabilitet i fremtiden.

Jeg tror ikke, det vil være forsvarligt at fortsætte ad den vej, men på den anden side må ophævelsen være et led i en samlet landbrugsordning, og jeg kan derfor anbefale, at loven forlænges for et år endnu.

Særlig grelt er det naturligvis, når der er tale om ejendomme, købt til priser, der ligger langt over forrentningsmulighederne ved landbrugsmæssig drift, altså ejendomme, der er købt på spekulation med henblik på at opnå fortjeneste ved en senere udstykning. Her er den gamle såkaldte bondegårdsregel nu bortfaldet, således at der vurderes på grundlag af værdien i handel og vandel, hvilket vil sige på grundlag af de opnåede priser. Dette vil, som oplyst i bemærkningerne, medføre, at den slags ejendomme hverken bliver fritaget for grundskyld eller grundstigningsskyld, hvilket jeg hilser med glæde. Der er dog den hage derved, at det jo langt fra gælder for alle landbrugsejendomme, og navnlig gælder det ikke for dem, hvor handelen er sket på et tidligere tidspunkt.

Jeg vil derfor i udvalget over for den